

Hvad fanden laver den mand dér?

Af Thorkil Thorsen

KLUMME

Der er noget, der nager mig. Jeg har svært ved at sætte et præcist ord på det. Jeg er vel nærmest forarget og irriteret. Men også lidt bange for, at jeg bare er oversensibel.

Jeg drøftede det med min ven Lars under en bytur fornylig. Jeg fortalte under middagen, at jeg er træt af politikere, som lefler for vælgernes gunst ved at optræde i alle mulige og umulige upolitiske sammenhænge i landsdækkende medier. Fx har Vild med Dans på TV2 haft flere folketingspolitikere som deltagere, menige såvel som ministre (bl.a. Astrid Krag og Kristian Jensen). Der er mange andre eksempler på underholdningsprogrammer, hvor politikere gør sig til.

- Hvad er det der plager dig, spurgte Lars.
- Jeg er mistrøstig over, at folk forsøger at danse sig til en politisk karriere, svarede jeg. Det irriterer mig, at de vil skaffe sig billige points og stemmer gennem succes på et andet område end det, de skal vælges til. Det er kompetenceforvridning. Det er dygtige politikere, vi har brug for i Folketinget, ikke dansere.
- Du synes, at de skal være ophøjede og svæve over vandene fjernt fra folket? vedblev Lars udfordrende.
- Partiledere og ministre burde værne om respekten for det tillidshverv, de varetager. Og sige nej tak til den slags gøgl.
- De skal ikke have lov til at lege og slå sig løs?
- Jo. De skal bare ikke gøre det i fuld offentlighed på landsdækkende kanaler. De må gøre op med sig selv, om de vil være politikere eller pauseklovne.

Et af de mest populære programmer for kendte MF'ere at optræde i er Quizzen med Signe Molde. Dér sidder de så og bliver spiddet af værten, som nærgående minder dem om deres egne politiske bommerter og dumheder. Selv gør de sig lystige over dem! Forstår de overhovedet ikke, at de dermed fremstår useriøse og uambitiøse med deres politiske omdømme og mål. At lade sig frivilligt riste og udstille i cir-

kus Molde er da at udvise virkeligt dårlig dømmekraft!

En af dem med den dårligste dømmekraft er Lars Løkke Rasmussen. Han har været deltager i quizzen hele fire gange – flere gange end nogen anden. Men ærligt talt: Hvad fanden laver han dér?

Undervejs i quizzen må også statsministeren lade sig spotte af værten med hentydninger til dårlige sager. ”Når vi er færdige her, tager du så ministerbilen hjem eller bliver du hentet af en kutter?” spørger Signe drilsk med tydelig henvisning til hans dubiose alliance med kvotekongerne. Vi seere bliver dermed igen mindet om den sag. Hvad gør statsministeren? Han gør gode miner til slet spil. Griner sammen med publikum. Forsøger sig med en smålummer bemærkning. Tror måske, at han dermed kan charme sig til et par hundrede stemmer ekstra til næste valg.

Dagen efter optræder han så – uden storhed – i et andet quizprogram, Hvem var det nu vi var, om Matador-serien. Og så igen i et radiounderholdningsprogram om søndagen, Gadagung hedder det vist. Ja, gadagung hvor vi morer os. Hvor meget tid har dén mand? Tænker han over, om optræden på slap line er foreneligt med landets højeste embede?

Politiske kommentatorer mener, at den slags hyppige optrædener er et led i en bevidst strategi om at ses og høres så meget som muligt. Det politiske projekt og den politiske substans er ligegyldig.

Helt generelt burde en statsministerpost vel – selv i lille hyggelige Danmark – være et embede med en vis værdighed. Jeg ser en del tysk fjernsyn. Men jeg har aldrig set kansler Merkel optræde i et underholdningsprogram. Jeg tror heller ikke, at Macron eller May gør det. Eller andre statsledere. Men herhjemme er vi mere joviale. Her optræder regeringsmedlemmer og -ledere gerne som dilettantiske dummetere og fjantetanter, som skal bidrage til nationens torsdags-, fredags- og lørdagsunderholdning.

Forestil dig engang, at du en lørdag aften oplever landets politiske overhoved

muntert bagatellisere og trække på skuldrene over sin egen dårlige dømmekraft. Forestil dig derefter, at landet i nattens løb udsættes for et massivt terrorangreb med mange hundrede døde. Hvad så, når underholdningsstatsministeren går på landsdækkende tv søndag formiddag? Har vi så tiltro til hans/hendes ansvarsbevidsthed og beslutningsdygtighed, eller vil cirkusset aftenen inden kaste skygger ind over forsøget på at fremstå som seriøs og handlekraftig leder?

For mig er politikernes fjollerier lige så ubrugeligt og tomt som en fladtrådt øldåse på Cirkuspladsen

Jeg tænkte for en del år siden, at jeg ikke ville stemme på et parti med en så dårlig etik, at det fisker efter stemmer med ikke-politisk madding. Fx ved at lade partilederen frivilligt gøre grin i underholdningsprogrammer med sig selv og partiets politik. Eller stille op i ”sjove” quizprogrammer og reality shows. Men alle gør det efterhånden, og nu er der vist kun Pernille Vermund fra Nye Borgerlige tilbage. Så jeg bliver sofavælger næste gang.

Så kan jeg ligge der og dyrke min politikerlede. Forarges over, hvordan politiske aktører forfladiger deres rolle og forurenar den politiske dagsorden.

Som en service til befolkningen burde public service kanalerne løbende offentliggøre en liste over politikere, som af principielle grunde har sagt nej til at deltage i et underholdningsprogram blottet for seriøst politisk indhold.

I næste uge er der Folkemøde med deltagelse af mange folketingspolitikere. Hver dag kommer 20.000 mennesker for at se girafferne. Mange af disse giraffer optræder også som elefanter i en glasbutik. Det klirrer af knusende selvironi, gøgl og gemytlige drillerier. Har vi det ikke bare sjovt? Desværre sker det på bekostning af gedigen politisk substans og ægte, nuanceret holmgang på holdninger og visioner.

Det er sådan, jeg ser det. Jeg bliver ikke politisk klogere. Jeg bliver ikke en mere afklaret vælger. For mig er politikernes fjollerier lige så ubrugeligt og tomt som en fladtrådt øldåse på Cirkuspladsen.

PS. Lige inden min deadline fik jeg denne hilsen fra Lars: ”Thorkil, vær nu ikke for meget stivstikker og sur, gammel mand. Læg nu din moraliseringen fra dig. Acceptér bare, at politikere også er mennesker med behov for at vise, at de er det. De vil gerne demonstrere, at de ikke er hævet over pøblen. Godt Folkemøde!”

THORKIL THORSEN er efter 40 års frivillig eksil tilbageflytter i 2009. Potentiel pensionist. Pendler mellem lønarbejde som seniorforsker i København og selvstændig konsulentvirksomhed på Bornholm.